

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 5629/2538

พนักงานอัยการ กรมอัยการโจทก์ นางสาวสุรียา สาโรวาทจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 341, ป.อ. มาตรา 343, ป.วิ.อ. มาตรา 218,
พ.ร.บ.จัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. 2528 มาตรา 4

ย่อ / หลักกฎหมาย

ความผิดฐานฉ้อโกง ศาลอุทธรณ์พิพากษาแก้เฉพาะบทมาตราโดยศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตาม ป.อ.มาตรา 341 ศาลอุทธรณ์พิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยมีความผิดตาม ป.อ.มาตรา 343 วรรคแรก แต่ยังคงลงโทษจำเลยเท่ากับศาลชั้นต้น ดังนี้ เป็นการแก้บทโดยไม่ได้แก้โทษ ถือได้ว่าเป็นการแก้ไขเพียงเล็กน้อย และศาลอุทธรณ์ลงโทษจำคุกจำเลยไม่เกิน 5 ปี ซึ่งต้องห้ามมิให้คู่ความฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ตาม ป.วิ.อ.มาตรา 218 วรรคแรกจำเลยฎีกาว่า จำเลยไม่ได้กระทำความผิดฐานฉ้อโกง เป็นการโต้แย้งดุลพินิจของศาลที่รับฟังว่าจำเลยกระทำความผิดฐานฉ้อโกงถือได้ว่าเป็นการฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ซึ่งต้องห้ามตามบทกฎหมายดังกล่าว ตามพยานหลักฐานที่โจทก์นำสืบ ไม่ปรากฏว่าจำเลยมีความสามารถที่จะจัดส่งคนหางานไปทำงานในต่างประเทศ สำนักงานของจำเลยเป็นบ้านสองชั้น จำเลยอยู่ชั้นล่างเป็นห้องเล็ก ๆ มีประตูเลื่อน ที่หน้าสำนักงานไม่ได้เขียนหนังสือไว้ว่ารับจัดหางาน ซึ่งจำเลยเพียงแต่อาศัยห้องเล็ก ๆ ดังกล่าวเป็นสำนักงานที่หลอกลวงคนหางานเพื่อให้ได้เงินโดยจำเลยไม่มีเจตนาจัดหางานอย่างจริงจัง พ.ร.บ.จัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ.2528 มาตรา 4ซึ่งใช้บังคับในขณะนั้น บัญญัติคำว่า "จัดหางาน" หมายความว่า ประกอบธุรกิจจัดหางานให้แก่คนหางานหรือหาลูกจ้างให้แก่นายจ้าง โดยจะเรียกหรือรับค่าบริการตอบแทนหรือไม่ก็ตาม ดังนี้ จำเลยจะต้องมีเจตนาจัดหางาน มิใช่เพียงแต่อ้างการจัดหางานเพื่อเป็นเหตุหลอกลวงเอาเงินจากคนหางาน เมื่อจำเลยไม่มีเจตนาจัดหางานแล้ว จำเลยก็ย่อมไม่มีความผิดฐานจัดหางานโดยไม่ได้รับอนุญาต คุณบัญญัติคดีเกี่ยวกับปัญหาข้อกฎหมายคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 5629/2538พนักงานอัยการ กรมอัยการโจทก์นางสาวสุรียา สาโรวาทจำเลย ป.วิ.อ. ม. 218 วรรคหนึ่ง พ.ร.บ.จัดหางานและคุ้มครองคนหางาน

คำพิพากษา

พ.ศ.2528 ม. 4ความผิดฐานฉ้อโกง ศาลอุทธรณ์พิพากษาแก้เฉพาะบทมาตราโดยศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตาม ป.อ.มาตรา 341 ศาลอุทธรณ์พิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยมีความผิดตาม ป.อ.มาตรา 343 วรรคแรก แต่ยังคงลงโทษจำเลยเท่ากับศาลชั้นต้น ดังนี้ เป็นการแก้บทโดยไม่ได้แก้โทษ ถือได้ว่าเป็นการแก้ไขเพียงเล็กน้อย และศาลอุทธรณ์ลงโทษจำคุกจำเลยไม่เกิน 5 ปี ซึ่งต้องห้ามมิให้คู่ความฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ตาม ป.วิ.อ.มาตรา 218 วรรคแรกจำเลยฎีกาว่า จำเลยไม่ได้กระทำความผิดฐานฉ้อโกง เป็นการโต้แย้งดุลพินิจของศาลที่รับฟังว่าจำเลยกระทำความผิดฐานฉ้อโกงถือได้ว่าเป็นการฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ซึ่งต้องห้ามตามบทกฎหมายดังกล่าว ตามพยานหลักฐานที่โจทก์นำสืบ ไม่ปรากฏว่าจำเลยมีความสามารถที่จะจัดส่งคนหางานไปทำงานในต่างประเทศ สำนักงานของจำเลยเป็นบ้านสองชั้น จำเลยอยู่ชั้นล่างเป็นห้องเล็ก ๆ มีประตูเลื่อน ที่หน้าสำนักงานไม่ได้เขียนหนังสือไว้ว่ารับจัดหางาน ซึ่งจำเลยเพียงแต่อาศัยห้องเล็ก ๆ ดังกล่าวเป็นสำนักงานที่หลอกลวงคนหางานเพื่อให้ได้เงินโดยจำเลยไม่มีเจตนาจัดหางานอย่าง

จริงจัง พ.ร.บ.จัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ.2528 มาตรา 4ซึ่งใช้บังคับในขณะนั้น บัญญัติ
คำว่า "จัดหางาน" หมายความว่า ประกอบธุรกิจจัดหางานให้แก่คนหางานหรือหาลูกจ้างให้แก่
นายจ้าง โดยจะเรียกหรือรับค่าบริการตอบแทนหรือไม่ก็ตาม ดังนี้ จำเลยจะต้องมีเจตนาจัดหางาน
มิใช่เพียงแต่อ้างการจัดหางานเพื่อเป็นเหตุหลอกลวงเอาเงินจากคนหางาน เมื่อจำเลยไม่มีเจตนา
จัดหางานแล้ว จำเลยก็ย่อมไม่มีความผิดฐานจัดหางานโดยไม่ได้รับอนุญาต(อรุณ น้ำประเสริฐ-จเร
อำนวยการพัฒนา-อรรถนิติ ดิษฐอำนาจ)ศาลอาญา - นายทรงธรรม สุดสวาสดีศาลอุทธรณ์ -
นายบุญเพราะ แสงเทียนแหล่งที่มาของผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลฎีกาแผนกหมายเลขคดีดำศาลฎีกา
หมายเลขคดีดำศาลชั้นต้นหมายเลขคดีแดงศาลชั้นต้นหมายเลขเหตุคำพิพากษา:

องค์คณะ

อรุณ น้ำประเสริฐ · จเร อำนวยการพัฒนา · อรรถนิติ ดิษฐอำนาจ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) ← deka.supremecourt.or.th ·
<https://www.thaideka.online/deka/5629/2538>